МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

Факультет філології

Кафедра слов’янських мов

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський)
Освітня програма «Польська мова і література та англійська мова»
Спеціальність В11 Філологія
Спеціалізація (за наявності) В11.033 Слов’янські мови та література (переклад включно), перша польська
Галузь знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки

Затверджено на засіданні кафедри.

Протокол № 1 від “26” серпня 2025 р.

м. Івано-Франківськ – 2025 р.

1. Загальна інформація

Назва дисципліни	**ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО**
Викладач (-і)	канд. філолог. наук, доцент Пелехата Олена Миколаївна
Контактний телефон викладача	050-984-19-86
E-mail викладача	olena.pelekhata@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	очний
Обсяг дисципліни	3 кредити ECTS (90 годин)
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/course/subscription/through/url/020b680819ee289ac6f3
Консультації	Упродовж семестру за встановленим розкладом на кафедрі та з розрахунком відповідного часу.

2. Анотація до навчальної дисципліни

Дисципліна «**ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО**» складається з лекційних та практичних занять, в основу яких покладено необхідність розуміння у студентів комплексного уявлення про народну культуру та краєзнавчі студії. Курс знайомить студентів з українським, польським, слов'янським фольклором та англомовним фольклорним простором.

3. Мета та цілі навчальної дисципліни

Основною метою навчальної дисципліни «ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО» - розвинути у студентів вміння аналізувати, інтерпретувати та зіставляти фольклорні тексти й краєзнавчий матеріал у міжкультурному контексті.

Цілі навчальної дисципліни «ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО» -

1. Ознайомити студентів з основними поняттями, жанрами та видами фольклору.
2. Вивчити методи збирання, систематизації та наукового опрацювання фольклорних матеріалів.
3. Розглянути взаємозв'язки фольклору та історико-культурного середовища.
4. Розкрити специфіку польського, українського та англомовного фольклору у компаративному аспекті.
5. Сформувати навички польових досліджень та роботи з краєзнавчими джерелами.
6. Сприяти усвідомленню значення фольклору та краєзнавства у формуванні національної ідентичності.

4. Програмні компетентності та результати навчання

Під час вивчення ОК «**ФОЛЬКЛОР ТА КРАЄЗНАВСТВО**»
студенти набувають таких загальних і фахових компетентностей, зазначених в ОП «Польська мова і література та англійська мова»:

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності:

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 6. Здатність пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

Фахові компетентності:

ФК 5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку польської та світової літератури, від давнини до XXI століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу
тексту.

Програмні результати навчання:

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати, систематизувати.

ПРН 8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію польської, англійської мови і польської та світової літератур, вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 13. Аналізувати й інтерпретувати твори польської, англійської, української художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції польської, англійської, української філології, уміти застосовувати їх у професійній діяльності

ПРН 20. Дотримуватися правил академічної доброчесності, тобто принципів особистого прикладу, відповідальності, справедливості, академічної свободи, взаємоповаги і взаємодовіри, прозорості, партнерства та взаємодопомоги, компетентності й професіоналізму, законності тощо.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

Вид заняття	**Загальна кількість годин**
Лекції	12 год.
Практичні заняття	18 год.
Самостійна робота	60 год.

Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	**Спеціальність**	**Курс (рік навчання)**	**Нормативна / вибіркова**
2	**В11 Філологія**	1	**нормативна**

Тематика навчальної дисципліни			
Тема	**кількість год.**		
	лекції	практ. заняття	сам. роб.
1. Тема 1. Вступ. Фольклор як наука та об'єкт дослідження. Жанри фольклору. Усна народна творчість: епос, лірика, драма. Мала форма фольклору. Приказки, прислів'я, загадки, анекдоти. Народна обрядовість. Календарна та родинна обрядовість (українці, поляки, англомовний світ). Народна проза. Казки, легенди, перекази. Епос і героїка. Думи, балади, історичні пісні. Фольклор і національна ідентичність. Кроскультурні паралелі.	2	2	6
2.Тема 2. Український фольклор. Жанрове багатство (2.1.Епос. історичні пісні, думи, балади; відображають боротьбу народу за свободу, постаті козацької доби (Б. Хмельницький, Морозенко). 2.2.Лірика (родинно-побутові пісні, козацькі, чумацькі, жниварські, емоційність, мелодійність, глибокий психологізм.). 2.3. Мала форма (прислів'я, приказки, загадки, коломийки, жартівливі вірші; висока афористичність та дотепність). 2.4. Народна проза (казки (чарівні, побутові, соціально-сатиричні), легенди, перекази; поєднання фантастичного та реалістичного, дидактичний характер). 2.5. Обрядовий фольклор (календарні пісні (колядки, веснянки, купальські, жниварські); родинно-обрядові (весільні, похоронні, голосіння). 2.6. Художні особливості українського фольклору (Мелодійність і ритмомелодична організація. Українська пісня відома у світі саме музичною виразністю. Поетичність і символізм. Часто використовуються природні образи (калина, верба, зоря, дорога, сокіл). Емоційність та ліризм. Навіть у героїчних піснях простежується глибокий психологізм. Колективність творчості. Тексти змінювалися у процесі побутування, доповнювалися слухачами. Анонімність. Відсутність індивідуального автора, проте відчуття «народного голосу». Синкретизм. Поєднання слова, музики, танцю, дії (обряди, ігри, ритуали). 2.7. Тематичні домінанти українського фольклору (Природа як одухотворений простір (ліс, поле, ріка, зорі). Сім'я і родина як головна цінність. Праця (землеробська, ремісничa, чумацька) як сенс і ритм життя. Любов (романтична, трагічна, щира). Боротьба за свободу (козацькі думи, стрілецькі пісні). 2.8. Сучасний вимір українського фольклору (урбаністичний фольклор, фольклор студентського середовища; інтернет-фольклор	2	4	10

(меми, жарти, анекдоти) як нова форма традиційної усної культури; відродження етнічної пісенності (фольклорні фестивалі, гурти «ДахаБраха», «Курбаси»).			
Тема 3. Польський фольклор. Жанрове багатство польського фольклору. 3.1. Пісенна традиція (Обрядові пісні (*kolędy*, *dożynkowe*, веснянки) – пов'язані з християнським календарем і аграрними циклами. Ліричні пісні – про кохання, сімейне життя, соціальні відносини. Рекрутські та жовнірські пісні – відображають історичні долі народу. 3.2.Балади та легенди (Польська балада – сюжетний твір із драматичними, часто трагічними мотивами (злочин, кара, чудесне втручання). Легенди пов'язані з національною історією (наприклад, легенда про Вавельського дракона, про заснування Кракова). 3.3. Малі жанри (Прислів'я, загадки (*zagadki*), анекдоти, прикмети. Народні казки (*bajki ludowe*) з фантастичними істотами: Баба-Яга, утопці, злі духи. 3.4.Танцювально-музичні жанри (мазурек, полонез, краков'як, оберек – унікальні ритмічні форми, що стали частиною європейської музики завдяки композиторам (Шопен, Монюшко). 3.4. Художні особливості польського фольклору (Поєднання християнського й язичницького: обрядові пісні часто включають біблійні образи поруч із аграрною символікою. Морально-дидактичний характер: у баладах і казках чітко простежується ідея відплати за зло й винагороди за добро. Драматизм і містика: сюжети про злочин і покарання, зустріч із потойбічними силами. Регіональна строкатість: подгальська традиція (горяни), кашубська, силезька – кожна має власні пісні, костюми, танці. Танцювальна ритмічність: навіть ліричні пісні часто мають чітку музичну структуру, пристосовану до виконання в русі. 3.5.Тематика польського фольклору. (Любов і сімейні стосунки – особисті переживання в побутовому чи драматичному ключі. Релігія і мораль – численні колядки, великодні пісні, молитви у народній інтерпретації. Праця та земля – жнивні пісні, тексти про важливість хліба й аграрного циклу. Історія та боротьба – рекрутські й повстанські пісні, що відображають польські національно-визвольні традиції. Містичне й фантастичне – образи чортів, відьом, утопців, які символізують як страхи, так і вірування народу. 3.6. Сучасний вимір польського фольклору. (Фольклор як національний бренд: ансамблі пісні й танцю («Mazowsze», «Śląsk») представляють Польщу на міжнародних сценах. Фольклор у популярній культурі: елементи традиційної музики використовуються в сучасних жанрах – від рок-музики до електроніки (наприклад, гурти *Żywiołak*, *Warsaw Village Band*). Туристично-культурний аспект: народні костюми, ярмарки, фестивалі, відновлення регіональних традицій. Інтеркультурний діалог: польський фольклор стає платформою для міжкультурних проєктів, що поєднують слов'янські та західноєвропейські традиції.	2	4	10

Тема 4. Англомовний фольклор— це культурна спадщина Британських островів (Англії, Шотландії, Ірландії, Уельсу) та пізніших колоній (США, Канада, Австралія) на основі кельтських, германських і скандинавських традицій, увібравши також християнські та міфологічні елементи. 4.1. Жанрове багатство англомовного фольклору. Балади. Найхарактерніший жанр англійського та шотландського фольклору. (Сюжетні, часто трагічні пісні, виконувані в народному середовищі. Приклади: *"Barbara Allen"*, *"Lord Randall"*, балади про Робіна Гуда). Легенди та перекази (Легенди про короля Артура та лицарів Круглого столу. Перекази про Робіна Гуда як народного месника. Міфи й оповіді кельтського походження (феї, друїди, чарівні істоти). 4.2. Казки та міфологія (Англійські та ірландські народні казки (*Jack and the Beanstalk*, *Tom Thumb*). Міфи про лепреконів, русалок, велетнів, фей. 4.2. Прислів'я та приказки (Proverbs and sayings) Лаконічні форми народної мудрості: *"The early bird catches the worm"*. Фольклорні пісні й дитячі римівки (Nursery rhymes). *"Humpty Dumpty"*, *"Twinkle, Twinkle, Little Star"* – приклади текстів, які перейшли у світову культуру. 4.3. Художні особливості англомовного фольклору (Драматизм і конфліктність: балади будуються на трагічних історіях (кохання, зрада, смерть). Розвинена сюжетність: на відміну від українських ліричних пісень, англійські балади й легенди тяжіють до розповіді. Моральність і дидактизм: чітке протиставлення добра і зла, покарання злочину, винагорода за чесність. Реалізм і конкретність: часті згадки про історичні місця, імена, події. Магічні й фантастичні образи: феї, духи, чудовиська, які часто символізують невідоме та небезпечне. Формульність: повтори, сталі епітети, ритмічність текстів (особливо в баладах). 4.4. Тематика англомовного фольклору. Любов і трагедія (*Barbara Allen*). Соціальна несправедливість, народні месники (цикл про Робіна Гуда). Війна і геройство (балади про битви, лицарські легенди). Потойбічне та містичне (привиди, прокляття, зустрічі з нечистою силою). Сатира й гумор (часто в дитячих римівках і народних жартівливих текстах). Природа як простір пригод – ліси, ріки, замки як місце дії. 4.5. Сучасний вимір англомовного фольклору. (Літературні трансформації: Балада вплинула на творчість романтиків (В. Скотт, С. Колрідж). Сюжети Артурівського циклу постійно відтворюються у сучасній літературі та кіно. Музика: Традиційні балади та народні пісні виконують сучасні фолк-гурти (*Fairport Convention*, *The Dubliners*). Елементи англомовного фольклору увійшли до рок- і поп-культури (Led Zeppelin активно використовували кельтські мотиви). Кінематограф і медіа: Фольклорні образи активно використовуються у фільмах і серіалах (*King Arthur*, *Robin Hood*, *Merlin*). Казкові сюжети – основа для анімацій (*Disney*). Популярна культура та мас-медіа:	2	4	10

Nursery rhymes стали частиною дитячого виховання в усьому світі. Фольклорні мотиви присутні у відеоіграх, коміксах, серіалах. 4.6. Фольклор - культурний код англомовного світу зберігся у свідомості як маркер національної ідентичності та водночас інтегрувався у глобальний культурний простір.			
Тема 5. Краєзнавство. Краєзнавство: завдання, методи та значення у філологічній освіті. 5.2. Об'єкт і предмет краєзнавства. Об'єкт: конкретний регіон (область, місто, село, історико-культурний осередок). Предмет: історія, географія, культура, мова, літературні та фольклорні традиції даного регіону. Краєзнавство інтегрує знання з різних дисциплін: історії, географії, етнології, літературознавства, мовознавства, культурології. 5.3. Основні напрями краєзнавства. Історичне краєзнавство - вивчення минулого регіону: події, видатні постаті, архівні документи. Географічне краєзнавство - природні особливості, ландшафт, клімат, вплив середовища на культуру й побут. Етнографічне та фольклорне краєзнавство - вивчення народних звичаїв, пісень, легенд, місцевих діалектів. Для студентів-філологів це особливо цінно як матеріал для мовних і літературних досліджень. Літературне краєзнавство - зв'язок письменників із певними місцевостями (Приклад: Адам Міцкевич і Новогрудчина, Тарас Шевченко і Центральна Україна, Вільям Вордсворт і англійський Lake District). Культурно-мистецьке краєзнавство - архітектура, образотворче мистецтво, музика, театр у регіональному контексті. 5.4. Методи краєзнавчих досліджень (Польові дослідження: експедиції, інтерв'ю, збір фольклорних та етнографічних матеріалів. Архівні та бібліотечні пошуки: рукописи, стародруки, краєзнавчі видання. Мовні дослідження: аналіз діалектів, локальних мовних варіантів. Порівняльний метод: зіставлення локальних матеріалів з іншими культурами (напр., українсько-польські чи англо-українські паралелі). 5.5. Значення краєзнавства у підготовці філологів. Формування національної та регіональної ідентичності. Поглиблення знань про мову й літературу (діалектологія, топоніміка, локальні літературні школи). Міжкультурний аспект: польські студенти-філологи досліджують культурний зв'язок Волині, Галичини, Підляшшя з польською літературною традицією; англомовний контекст дозволяє порівняти, як локальні регіони стали джерелом натхнення в різних культурах (Lake District у Британії та Карпати в Україні).	2	2	12
Тема 6. Краєзнавство в сучасному вимірі. 6.1. Практична цінність: підготовка екскурсій, освітніх проєктів, туристично-культурна діяльність. 6.2.Освітній рівень: краєзнавство входить у шкільні та університетські програми як засіб виховання культурної свідомості. 6.3.Науковий рівень: публікації регіональних досліджень, збірники матеріалів, електронні архіви. 6.4.Культурна практика: музеї,	2	2	12

фестивалі, локальні свята як засіб збереження спадщини. 6.4.Цифровізація: створення електронних карт, баз даних, віртуальних музеїв (наприклад, онлайн-архіви пісенного фольклору). 6.5.Інтернаціональний контекст: регіональні студії стають частиною світових досліджень культурної пам'яті. 6.6.Аналіз міжнародних проєктів. Місія Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.			
ЗАГ.:	12	18	60

6. Система оцінювання навчальної дисципліни

Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	Оцінювання здійснюється за національною та ECTS шкалою оцінювання на основі 100-бальної системи. (Див.: пункт 9.3. "Види контролю; Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в «Карпатський національний університет імені Василя Стефаника»). Накопичування балів під час вивчення дисципліни здобувачем вищої освіти здійснюється у такому співвідношенні (підсумковий контроль у формі заліку): **Загальні 100 балів включають:** 1) обсяг балів за лекційні заняття – 0 % 2) практичні заняття – 30 % 2) обсяг балів за самостійну роботу – 30 % (10 балів – український фольклор, 10 балів – польський фольклор, 10 балів – англомовний фольклор) 3) індивідуальні проєкти – 30 % 3) підсумкова контрольна робота – 10 % з краєзнавства, Поточний контроль проводиться на кожному практичному занятті за виступ та виконання письмового завдання студентом. Передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми під час роботи на практичних заняттях та набутих професійних навичок під час виконання практичних завдань. Оцінювання відповідей здобувачів освіти на практичних заняттях відбувається згідно навчального розкладу за 100 бальною шкалою. Вага оцінки за кожен вид навчальної роботи та відповідну тему відображена у таблиці. Максимальна кількість балів, яку здобувач освіти може отримати за виконання завдань на практичних заняттях складає 50 балів. **Критерії поточного оцінювання:** *«90-100 балів»* – здобувач вищої освіти в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей (в т. ч. у вигляді мультимедійних презентацій), глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. *«70-89 балів»* – здобувач вищої освіти достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей (в т. ч. у вигляді мультимедійних презентацій), в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та

	незначні помилки. *«50-69 балів»* – здобувач вищої освіти в цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей (в т. ч. у вигляді мультимедійних презентацій), але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. *«Менше 50 балів»* – здобувач вищої освіти не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності Метою підготовки індивідуального проєкту є закріплення теоретичних знань і практичних навичок з дисципліни. **Критерії оцінювання індивідуального проєкту:** *«90-100 балів»* – індивідуальний проєкт виконано на високому рівні, вирішено усі поставлені завдання. Під час усного захисту проєкту здобувач освіти проявив повне володіння матеріалом та свій виступ супроводжував мультимедійною презентацією. *«70-89 балів»* – індивідуальний проєкт містить деякі незначні помилки та суперечні питання, які можуть бути виправлені письмово, або захищені усно. Під час усного захисту проєкту здобувач освіти проявив достатнє володіння матеріалом та свій виступ супроводжував мультимедійною презентацією. «50-69 балів» – індивідуальний проєкт містить незначні помилки та суперечні питання, які можуть бути виправлені письмово, або захищені усно, проте сам проєкт не містить всебічного аналізу, а поставлені питання вирішені не повністю. Під час усного захисту проєкту здобувач освіти проявив загальне володіння матеріалом та свій виступ супроводжував мультимедійною презентацією. «Менше 50 балів» – індивідуальний проєкт не відповідає поставленим завданням, допущені суттєві помилки та неточності. Наявність мультимедійної презентації без усного захисту проєкту.
Вимоги до письмових робіт	Конкретне виконання завдання, осмислене пояснення, розуміння та вміння правильно вживати відповідні знання з ОК Фольклор та краєзнавство.
Практичні заняття	Оцінюються за стобальною системою Захист частин виконаних презентацій на обрані теми з українського, польського та англомовного фольклору, Оцінюються кожне завдання за 100-бальною системою.
Умови допуску до підсумкового контролю	Виконання усіх запланованих програмою дисципліни форм навчальної роботи, які підлягають оцінюванню. Мінімальна кількість балів для допуску до підсумкового контролю – 25 балів. - відвідування лекцій, відпрацювання усіх лекцій, на яких студент був відсутній; - активна робота під час практичних занять - здача індивідуальних завдань

Підсумковий контроль	Виставляється за підсумком балів за усі виконані завдання – загалом – 100 балів Підсумковий семестровий контроль являє собою підсумкове оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти за семестр, що з даної дисципліни здійснюється у формі **заліку**. Семестровий контроль у формі заліку передбачає, що підсумкова оцінка (у стобальній шкалі) з навчальної дисципліни визначається як сума оцінок за поточний контроль. Повторне складання допускається не більше двох разів з кожної дисципліни: один раз викладачеві (талон №2) тестування в системі дистанційного навчання + усне опитування відповідно до програмових вимог, другий – комісії (талон №3) реалізується виключно у тестовій формі з використанням організаційно-технологічних процесів. Якщо студент не склав навчальну дисципліну за талоном 3, дозволяється повторне вивчення навчальної дисципліни впродовж наступного семестру (планується за рахунок власного часу студента і не фінансується з бюджетних коштів). Здобувачі вищої освіти, які одержали під час екзаменаційної сесії більше трьох підсумкових незадовільних оцінок (F, FX) незалежно від виду контролю (екзамен, залік), відраховуються з університету за академічну неуспішність. Здобувачам вищої освіти, які одержали під час екзаменаційної сесії одну-три незадовільні оцінки (F, FX), дозволяється ліквідувати академічну заборгованість у встановлені графіком навчального процесу терміни. Здобувача вищої освіти, який не ліквідував академічну заборгованість у встановлені терміни без поважної причини, відраховують з університету за академічну неуспішність або за його згодою направляють на повторне вивчення навчальної дисципліни, яке регламентується Положенням про порядок повторного вивчення дисциплін (кредитів ECTS) в умовах ECTS. **Шкала оцінювання для заліку**

Університетська	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	зараховано
80-89	B	
70-79	C	
60-69	D	
50-59	E	
25-49	FX	не зараховано
0-24	F	

7. Політика навчальної дисципліни

Письмові роботи	Вправи до тем. Самостійні роботи. Підсумкова контрольна робота.
Академічна доброчесність	Дотримання академічної доброчесності засновується на ряді положень та принципів академічної доброчесності, що

	регламентують діяльність здобувачів вищої освіти та викладачів університету: 1. Кодекс честі Карпатського національного університету імені Василя Стефаника. 2. Положення про Комісію з питань етики та академічної доброчесності. 3. Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково- дослідній роботі здобувачів освіти Карпатського національного університету імені Василя Стефаника. 4. Положення про запобігання академічному плагіату. 5. Склад комісії з питань етики та академічної доброчесності Карпатського національного університету імені Василя Стефаника. 6. Лист МОН України «До питання уникнення проблем і помилок у практиках забезпечення академічної доброчесності». Ознайомитися з даними положеннями та документами можна за посиланням: Електронний фонд локальних нормативно-правових документів Карпатського національного університету імені Василя Стефаника	
Відвідування занять	Можливість і порядок відпрацювання пропущених здобувачем освіти занять регламентується «Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Карпатського національного університету імені Василя Стефаника». Ознайомитися з положенням можна за посиланням: Електронний фонд локальних нормативно-правових документів Карпатського національного університету імені Василя Стефаника У разі виконання завдання здобувачем освіти пізніше встановленого терміну, без попереднього узгодження ситуації з викладачем, оцінка за завдання – «незадовільно», відповідно до «Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності студентів Ознайомитися із положенням можна за посиланням: Електронний фонд локальних нормативно-правових документів Карпатського національного університету імені Василя Стефаника	
Неформальна освіта	Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується «Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти в Карпатському національному університеті імені Василя Стефаника». Ознайомитися із положенням можна за посиланням: Електронний фонд локальних нормативно-правових документів Карпатського національного університету імені Василя Стефаника **Додаткові бали до поточного контролю** здобувач освіти може отримати, пройшовши навчальний курс у вигляді неформальної освіти з отриманням сертифікату в межах предмету вивчення дисципліни протягом навчального семестру, взявши участь у науковому, освітньому чи прикладному проєкті,	

	який відповідає предмету дисципліни чи підготувавши дайджест (добір уривків з різних джерел на певну тематику, подану в переліку додаткових питань для опрацювання). У форматі дайджестів можна зробити системний аналіз будь-якого теоретичного положення, розкрити різні точки зору на будь-яку проблему, тему, питання та зробити узагальнюючі висновки: *2 бали* – нараховується здобувачам освіти, які пройшли навчальний курс у вигляді неформальної освіти з отриманням сертифікату в межах предмету вивчення дисципліни протягом навчального семестру. *2 бали* – нараховується здобувачам освіти, які взяли участь у науковому, освітньому чи прикладному проєкті, який відповідає предмету дисципліни. *1 бал* – нараховується здобувачам освіти, які підготували дайджест на певну тематику в межах вивчення дисципліни. Також за рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі (роботі конференцій, студентських наукових гуртків та проблемних груп, підготовці публікацій), а також були учасниками олімпіад, конкурсів, можуть присуджуватися додаткові бали «Положення про порядок організації та проведення оцінювання успішності студентів». Ознайомитися із положенням можна за посиланням: Електронний фонд локальних нормативно-правових документів Карпатського національного університету імені Василя Стефаника Для здобуття неформальної освіти рекомендовано використання платформ Coursera,Prometheus, Udemy, EdEra та ін.

8. Рекомендована література

Краєнавство

1. Ковальчук О. *Краєзнавство: теорія, історія, практика*. – Київ: Знання, 2007.
2. Шульгач В. П. *Основи краєзнавства*. – Київ: ВЦ «Академія», 2010.
3. Грица С. Й. *Фольклор і краєзнавство: методологія досліджень*. – Київ: Наукова думка, 2001.

1. Український фольклор

1. *Лановик М. Б., Лановик З. Б.,* Українська усна народна творчість — Підручник. К.: Знання-Прес, 2006, 591 с.
2. Козицький П. *Український фольклор: Підручник*. – Київ: Вища школа, 1984.
3. Іваницький А. І. *Український музичний фольклор: Навчальний посібник*. – Київ: Знання, 1990.
4. Чорногуз Ю. І. *Український фольклор: Підручник для студентів-філологів*. – Київ: Академвидав, 2006.

5. Дей О. І. *Українська усна народна творчість: Курс лекцій*. – Київ: Либідь, 2000.
6. Грица С. Й. *Українська фольклористика: Навчальний посібник*. – Київ: Либідь, 1997.

2. Польський фольклор

1. Bartmiński J. *Folklor – język – poetyka*. – Lublin: UMCS, 1990.
2. Cieślikowski J. *Literatura ludowa: Podręcznik akademicki*. – Warszawa: PWN, 1985.
3. Kolberg O. (редакційні видання) *Wybór pism o folklorze i muzyce*. – Kraków: PWM, 1970.
4. Krzyżanowski J. *Polska bajka ludowa w układzie systematycznym*. – Warszawa: PWN, 1962.
5. Toeplitz Z. *Polski folklor muzyczny: Podręcznik*. – Warszawa: PWN, 1980.

3. Англомовний фольклор

1. Briggs K. *A Dictionary of British Folklore* (пристосований для навчального використання). – London: Routledge, 1991.
2. Simpson J., Roud S. *A Dictionary of English Folklore*. – Oxford: Oxford University Press, 2000.
3. Opie I., Opie P. *The Oxford Book of Nursery Rhymes*. – Oxford: OUP, 1997.
4. Ashliman D. L. *A Guide to Folktales in the English Language: Based on the Aarne–Thompson Classification System*. – New York: Greenwood Press, 1987.
5. Green T. A. *Folklore: An Encyclopedia of Beliefs, Customs, Tales, Music, and Art*. – Santa Barbara: ABC-CLIO, 1997 .

Рекомендована література

1. Дей О. І. *Фольклористика: історія, теорія, методологія*. – Київ: Либідь, 2005.
2. Грушевський М. *Історія української літератури. Т. 1: Усна народна словесність*. – Київ: Либідь, 1993.
3. Honko L. *Folklore: An Emerging Discipline*. – Turku: Nordic Institute of Folklore, 1989.
4. Dundes A. *Interpreting Folklore*. – Bloomington: Indiana University Press, 1980.
5. Українські народні думи / Упор. та вступ. ст. А. Іваницького. – Київ: Дніпро, 1983.
6. Українські народні пісні: У 2 т. / Упор. М. Максимович. – Київ: Наукова думка, 2001.

7. Іваницький А. *Український музичний фольклор*. – Київ: Знання, 1990.
8. Козицький П. *Український фольклор*. – Київ: Вища школа, 1984.
9. Пономарьов А. *Українська етнологія*. – Київ: Либідь, 1994.
10. Kolberg O. *Dzieła wszystkie*. – Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1961–2005 (багатотомне видання).
11. Krzyżanowski J. *W kręgu bajki ludowej*. – Warszawa: PWN, 1962.
12. Bartmiński J. *Słownik stereotypów i symboli ludowych*. – Lublin: UMCS, 1996–2012.
13. Toeplitz Z. *Polski folklor muzyczny*. – Warszawa: PWN, 1980.
14. Biegeleisen H. *U kolebki, przed ołtarzem, nad mogiłą: zwyczaje i obrzędy ludu polskiego*. – Warszawa: PIW, 1929.
15. Child F. J. *The English and Scottish Popular Ballads*. – Boston: Houghton, 1882–1898 (5 vols.).
16. Briggs K. M. *An Encyclopedia of Fairies: Hobgoblins, Brownies, Bogies, and Other Supernatural Creatures*. – New York: Pantheon Books, 1976.
17. Simpson J., Roud S. *A Dictionary of English Folklore*. – Oxford: Oxford University Press, 2000.
18. Thomson D. S. *The Gaelic Sources of Macpherson's "Ossian"*. – Edinburgh: Oliver & Boyd, 1952.
19. Opie I., Opie P. *The Oxford Dictionary of Nursery Rhymes*. – Oxford: Oxford University Press, 1997.
20. Pelekhata, O. (2020). The current status of the Polish language in Ivano-Frankivsk (formerly Stanislaviv). Cognitive Studies | Études cognitives, 2020(20), Article 2272. https://doi.org/10.11649/cs.2272
21. Pelekhata, O. (2024). The influence of linguistic ideologies on the value of the Polish language and Polish identity among middle-aged Ukrainian citizens of Polish origin. Cognitive Studies | Études cognitives, 2024(24), Article 3292.
22. Olena Pelekhata (2024). Polacy Iwano-Frankiwska (dawnego Stanisławowa). Zróżnicowanie pokoleniowe tożsamości językowej. *Polacy na Ukrainie.* Monografia zbiorowa pod red.naukowej prof. Heleny Krasowskiej. Warszawa. Bibliotheca Europae Orientalis. (studia 26), T.1. ss. 179-194.

Викладач **Олена ПЕЛЕХАТА**